

Salutació

Ens plau presentar-vos el primer número del butlletí de l'Associació d'Antics Alumnes de La Salle Montcada.

Teniu a mans el que volem que sigui un canal de comunicació que arribi de manera periòdica als associats.

Aquest primer número surt amb motiu del (re)naixement de la nostra Associació i amb la seva publicació volem encetar una relació fluïda amb tots els associats, alhora que també us esperonem a que digueu la vostra, mitjançant escrits que ens feu arribar per correu-e.

Els que formem part de l'Associació sabem que ho fem per un compromís personal i un sentiment de pertinença amb La Salle. Sabem que no vivim èpoques glorioses per l'associacionisme, que les coses han canviat, però ens resistim a admetre que no tenim res a fer ni a dir i que la nostra participació és responsable i positiva.

Es compten per milers els exalumnes que han passat per les aules del col·legi La Salle Montcada al llarg dels més de 100 anys de la seva presència a la nostra localitat; per això demanem la vostra col·laboració per aconseguir-ho.

Animem als quins va ser el nostre companys a fer-se'n socis, participem en aquelles activitats que es programin i, especialment, fem aportacions i idees perquè l'Associació esdevingui un referent per a totes aquelles promocions, passades i futures que hagin passat pel col·legi.

Us esperem a tots perquè tots junts fem Associació!

mailto:manticsalumnes@montcada.lasalle.cat

<https://anticsalumnessallemontcada.cat/>

<https://www.facebook.com/AASALLEMONTCADA>

<https://twitter.com/AASALLEMONTCADA>

Benvinguts sigueu !

Temps era temps que vaig tenir un somni, i vet aquí que aquella petita idea, il·lusionant però llunyana, no era cap utopia, perquè aquesta fantasia ara és una realitat: la renaixença de l'Associació d'Antics Alumnes de La Salle Montcada.

Val a dir que, primer de tot, hem d'agrair l'esforç que un grupet de persones han realitzat i realitzen, i realitzaran, per tal que l'Associació d'Antics Alumnes vagi a bon port, impulsada pel tranquil gregal i per l'esbojarrada tramuntana.

Aconseguir que tothom que hagi viscut els valors de La Salle (de Montcada, de Ripollet, de Santa Perpètua, de qualsevol punt del món que hagi convertit La Salle Montcada en casa seva) pugui fer-ne un retrobar-s'hi és una fita important, però de ben segur que omplirà de joia tots els cors.

Som La Salle no és solament un lema de present, és de present passat i futur, perquè representa una valors cristians que fonamenten el món.

I hi ha res millor que retrobar-se amb els valors que ens han ajudat a créixer com a estudiants, però sobretot com a persones?

L'Associació ha d'avançar a poc a poc, sense pressa, convertint-se en un eix de lligam entre La Salle i tots els qui d'una manera hi hem participat: exalumnes, alumnes, professorat, Germans. I ha d'ésser l'eix de retrobament i convivència que permeti de fer novament els llaços que possiblement, sense una Associació, el temps converteix en distància.

Si més no, hem d'acabar dient que rebem l'albada de l'Associació d'Antics Alumnes de La Salle Montcada amb il·lusió, goig, joia i amb l'emoció de veure i viure tot allò que encara està per fer i és possible

Joan Saiz Sendrós
Director Salle Montcada

Notícies

Junta Fundacional

El 29 de novembre de 2018 es van reunir els socis que es van constituir en la Junta Fundacional de l'Associació d'Antics Alumnes de La Salle Montcada.

Durant la mateixa es van revisar i aprovar els estatuts que havia redactat una comissió i es fa l'acta fundacional de l'Associació. El 3 de desembre de 2018 es presenten al registre del Departament de Justícia de la Generalitat per a la seva aprovació.

Els membres de la Junta Fundacional que han reconstituït l'Associació, i que desenvoluparan les seves funcions a

l'espera de ser ratificats per l'Assemblea General, són els següents:

- **Director del col·legi:** *Joan Saiz Sendrós*
- **President:** *Josep Ma Zaragoza Raduà.*
- **Vicepresident:** *Javier Expósito Mengual.*
- **Secretari:** *Joan Pere Trias Martínez.*
- **Tresorer:** *José Antonio Delgado Rosillo.*
- **Vocal:** *Carme Artigas Oliveras.*
- **Vocal:** *Xavier Ezquerria Gràcia.*
- **Vocal:** *Mariona Grau Alcón.*

Les primeres accions de la nova Junta han estat encaminades a donar a conèixer el resorgiment de l'Associació mitjançant el boca-orella, les xarxes socials, –Facebook, Twitter, Instagram– la creació d'un lloc web i publicació de notícies en els mitjans de comunicació de Montcada.

Breu apunt històric

L'Associació, al llarg de la seva història, ha passat per molts canvis. En el web de l'Associació, apartat *Qui som > Història* podeu veure amb detall els esdeveniments més significatius.

Hi ha constància documental que l'Associació d'Antics Alumnes de La Salle Montcada té els seus orígens l'any 1918.

Efectivament, va ser el Germà Arsenio, segon director del col·legi, qui en té la idea i en fa construir una sala per a reunions i activitats dels antics alumnes el 21 de juny de 1918...

El renéixer de l'Associació coincideix amb #300LaSalle

La Guerra Civil suposa una primera aturada de la seva activitat. El 1947 es reorganitza.

Cap a finals de l'any 1972 l'Associació es transforma en Associació La Salle, la qual cosa comporta redactar, aprovar i legalitzar uns nous estatuts.

Són les darreries del franquisme i, després d'un temps de renovades activitats, s'inicia la davallada lenta però inexorable de l'Associació. L'any 1985, després de la celebració del 75è aniversari, cessa en les seves activitats.

Han passat més de trenta anys i el 2018 reneix l'Associació, recuperant el seu nom

d'Antics Alumnes de La Salle Montcada, encara que oberta també a simpatitzants.

La seva renaixença coincideix amb el centenari de la idea inicial que tingué el Germà Arsenio i també amb el tricentenari de la mort del fundador de les Escoles La Salle, Sant Joan Baptista de La Salle.

Estrenem web

A banda d'estar presents a les xarxes socials, ja tenim a punt el web que hem preparat amb molta cura i il·lusió. Us convidem a navegar pels diferents espais del mateix a:

<https://anticsalumnessallemontcada.cat>

Trobareu tota la informació de l'Associació d'Antics Alumnes de La Salle Montcada actualitzada.

Desitgem que gaudiu dels continguts multimèdia i que la informació que anirem incorporant us sigui d'interès.

Assemblea General Ordinària

Ja tenim data per l'Assemblea General Ordinària de l'Associació, serà el **dissabte 25 de maig** coincidint amb el dia del exalumne.

Rebreu per correu-e la convocatòria amb els actes previstos i l'Ordre del dia.

Han fet camí amb nosaltres: El racó de l'exalumne

Ens agradaria molt comptar amb el teu testimoni com a exalumne de l'escola perquè la teva experiència pugui ser compartida amb la resta de generacions, tant per les que t'han precedit com per les que venen després de tu.

Fes-nos arribar a l'adreça electrònica anticsalumnes@montcada.lasalle.cat o bé un text d'unes 500 paraules –aproximadament una pàgina- i acompanyat d'una foto o bé un petit vídeo.

Et proposem 3 preguntes que et puguin servir de guió per a fer la teva exposició: qui ets, quina edat tens i què fas o a què et dediques; època escolar i què t'ha aportat a tu i què destacaries del teu recorregut professional i/o personal.

José Antonio Delgado Rosillo

Es un honor detallaros mis vivencias como **Antic Alumne de La Salle Montcada**.

La Salle Montcada era un colegio reconocido en todo el Vallés como referente de una enseñanza de calidad, donde acudían niños –en aquella época no era mixto– de poblaciones cercanas y sobre todo de los muchos barrios de Montcada, La Llagosta, Sta. Perpètua, Mollet, etc.

Me remonto al año 60, cuando a los ocho años inicié mi etapa escolar en La Salle. Vivíamos en Can Sant Joan –Montcada “Bifurcación”– y mi entrada al colegio se debió a la tenacidad de mi madre para que cursara mis estudios en el

centro. Para conseguirlo utilizó toda su capacidad de persuasión, “vendiendo” al **Hermano Ignacio**, Director en aquella época, que por mi forma de ser –más bien “movidito”– el método de enseñanza que se ponía en práctica en La Salle me iría de maravilla. A la vista está que se salió con la suya.

Me gustaría dejar constancia que las MADRES ya eran en aquella época en su mayoría las que asumían la responsabilidad de escolarizar a los hijos, en parte debido a que los Padres no solo se dedicaban a su trabajo habitual, ya que en muchos casos por necesidad, debían recurrir al “pluriempleo” que consistía en trabajar unas horas más fuera de su jornada laboral, relacionado con su actividad o en otra diferente, lo que generaba unos ingresos adicionales imprescindibles para el mantenimiento de los gastos de la familia.

Volviendo al Colegio, éste constaba de tres plantas, ubicadas en el actual edificio antiguo. En la planta baja se situaban las cuatro aulas que había de Educación Obligatoria. Creo recordar que su obligatoriedad solo abarcaba

entonces hasta los doce años. Con treinta alumnos cada una – lo que suponía que TODOS nos conocíamos– los profesores eran Hermanos de La Salle con su vestimenta de sotana y “babero” blanco.

En la segunda se situaban las habitaciones de los Hermanos, la capilla, la cocina y el comedor. A la capilla acudíamos periódicamente, sobre todo en fiestas religiosas señaladas. Al comedor acudíamos regularmente los Hermanos, los medio pensionistas y los “soperos”.

Yo era de estos últimos y nos llamaban así porque traíamos de casa en nuestra cesta de mimbre el bocadillo de la mañana, la fiambra con el segundo plato y algún postre. De primero siempre tomábamos un plato de sopa, igual a la que comían Hermanos y medio pensionistas. La fiambra la dejábamos a la llegada en unas cajas de madera ubicadas en el porche, junto a la secretaría, y las personas del servicio de cocina las recogían y calentaban, para que estuvieran a punto para después de la sopa.

En la tercera planta teníamos el teatro-cine, donde se desarrollaban distintas actividades, sobre todo charlas, representaciones de los “Pastorets” y veíamos alguna que otra película del “Gordo y el Flaco”. Acudir a este lugar era habitualmente una fiesta colectiva.

En cuanto al patio, éste era entonces una explanada sin asfaltar –imaginaros el estado de los zapatos al final del día– con una hilera de plataneros a ambos lados, que servían de límites de los campos de juego para las cuatro clases y así disputábamos sobre todo partidos de fútbol, con gran rivalidad entre las clases.

El balón era de trapo, más bien del tamaño de una pelota de balonmano. Cuando se desliaba o se colgaba en la Empresa Eléctrica adyacente, lo que pasaba casi cada día, dábamos por terminado el partido hasta el día siguiente. Aún así, con el tiempo que duraba, nos permitía quemar calorías y soltar adrenalina para luego entrar a clase pero que muy calmados.

Como recuerdos que no se olvidan, la riada y la nevada del 62. De la primera, tristeza por la pérdida de compañeros, en mi caso de **Francisco Reches**, con el cual había compartido pupitre. Y la nevada que nos cogió en Navidad, con mucho frío, pero sobre todo nos sorprendió por la cantidad de nieve caída, nunca más vista desde entonces en Montcada.

Y en el apartado de profesores, como en algún caso ya he mencionado, a todos Hermanos de La Salle, mi admiración por ellos. Hacia el **Hermano Ignacio** que por entonces era el Director. Lo recuerdo como una persona ecuaníme y culta que infundía seriedad. El **Hermano Mariano**, gran profesor, que nos controlaba de maravilla con su artilugio de madera, que tanto servía para pedirnos calma y silencio como para darnos un coscorrón.

Pero en especial recuerdo al **Hermano Juan**. Con él en clase, debías prestar máxima atención si no querías dar unas cuantas vueltas al patio. Durante los recreos recuerdo como se remangaba la sotana y participaba en nuestros partidos de fútbol como si fuera uno más de los alumnos. También fue pionero con las excursiones. Pienso que fue la primera persona en organizar este tipo de salidas en el colegio. Fuimos a la playa y al puerto, incluyendo un paseo en barco, al seminario de La Conrería a visitar a un antiguo alumno, a visitar al **Hermano Ignacio** cuando fue trasladado a Puig-Reig... En fin, un compañero más que estoy seguro que es recordado por todos los que tuvimos la suerte de conocerlo.

Posteriorment, mi salida a los 14 años, después de hacer el Bachillerato Elemental fue en el año 1966, recordando las obras de las dos clases del edificio nuevo y de los viajes a **La Salle Manlleu**, donde teníamos que desplazarnos para examinarnos. Más tarde volví a tener estrecha relación con el Colegio, a partir de 1982 como padre de dos nuevos alumnos hasta el año 2005 y ahora en el 2019, con la creación de la **Associació d'Antics**

Carme Artigas Oliveras

Sóc la Carme Artigas Oliveras i és un privilegi compartir amb vosaltres algunes de les meves vivències a **La Salle**. He tingut la sort de poder gaudir de la meva vocació a l'escola on vaig cursar l'ESO i el Batxillerat. L'escola en la qual, a part de formar-me i preparar-me per als estudis universitaris, vaig poder compartir moments i experiències inoblidables amb amics, companys, professors... que m'han deixat una gran petjada.

Jo venia d'una escola petita, les monges, actualment FEDAC Montcada, on només érem una classe per curs. Quan va tocar estudiar secundària vaig passar a La Salle. Va ser un canvi important, de ser els grans de l'escola a tornar a ser dels petits, de ser una sola classe a ser-ne tres, i també l'horari, començàvem les classes a les 8 h i teníem dues tardes lliures, els dimecres i divendres per la tarda no havíem d'anar a classe. Recordo quedar encantada amb les instal·lacions ja que a les monges el pati era petit i no teníem pavelló.

Alumnes de la Salle Montcada, como miembro de la primera junta.

Me gustaría que gran parte de los ex-alumnos de esta magnífica escuela se animen y se den de alta en la **Associació** y que a través de ella podamos mantener los lazos de amistad entre nosotros y también con el colegio de **La Salle Montcada**.

Gracias por vuestra atención.

Després de l'ESO va arribar el Batxillerat, tot i els nervis o l'estrès també van haver-hi riures i diversió, sobretot amb el grup de modalitat.

Quan vaig acabar Batxillerat vaig anar a estudiar Química a la universitat. Recordo quan ens presentàvem amb els nous companys i explicàvem d'on veníem. Sempre feia il·lusió sentir que algú havia estudiat a **La Salle**, tot i que no fos a **Montcada**, perquè et senties pertanyent a un mateix grup, a una mateixa comunitat.

Sóc la tercera generació de la família que passa per **La Salle**, primer el meu avi per part paterna i el seu germà, després el meu pare i la meva mare, qui va ser la primera promoció de noies a **La Salle**, i finalment el meu germà i jo. És una satisfacció haver pogut seguir la tradició familiar i haver estat educats en els mateixos valors.

Quan em van comentar que volien engegar l'associació d'antics alumnes de **La Salle Montcada** no vaig dubtar en unir-me, La Salle sempre ha estat una segona casa per a mi. A més a més, penso que és una escola que sempre ha estat implicada amb el poble, ja sigui amb els esports, el teatre, la catequesi, diverses festes, participant en les activitats que organitza l'ajuntament... Només desitjo que l'associació que reneix ara amb un nom nou, duri molts i molts anys, i que antics companys i persones relacionades amb el centre ens puguem trobar i compartir tots els moments viscuts en aquest gran col·legi.